

“La situació present perjudica tothom, és antinatural”

“Una iniciativa com aquesta mereix de ser tramitada. Ara bé, tenim les nostres reserves sobre el seu contingut material, com és propi d'un debat parlamentari.”

—Quins aspectes us susciten més dubtes, doncs?

—Entenem que serà bàsic d'establir convenis de reciprocitat entre les diverses comunitats. Aquesta ILP desperta moltes sensibilitats, cadascú té la seva. Per tant, la clau ha de ser el conveni: l'article 40.3 de la Llei de comunicació àudio-visual especifica que, mitjançant un conveni bilateral de reciprocitat, no hi ha cap problema perquè el senyal d'una televisió arribi a una altra autonomia. En canvi, aquesta ILP indica que, un cop convertida en llei, no cal el conveni. No-saltres, en tot cas, pensem que el conveni és necessari i convenient.

—Convenis que no ho són per temps il·limitat, és clar.

—O poden tenir un caràcter indefinit i que una clàusula atorgui a cadascuna de les parts la possibilitat de denunciar-lo amb una antelació determinada.

—Del conveni de reciprocitat entre TV3 i Canal 9 ja fa quatre anys que se'n parla, sense cap resultat real.

—L'ex-vice-president de la Generalitat Valenciana, Vicente Rambla, va dir que la condició necessària [per a poder rebre el senyal de TV3] era que el govern de l'estat concedís un tercer múltiplex a la Comunitat Valenciana. Sense aquesta condició necessària, l'acord polític resulta impossible.

—Si realment vol que es veja TV3, el govern valencià té prou espai als dos múltiples actuals. En demanen un altre per a tenir-ne tants com Catalunya, però les concessions van fer-se el 2003,

Jorge Fernández Díaz, diputat del PP per Barcelona i vice-president tercer del Congrés dels Diputats, veu factible un acord “que respecti l'Estatut valencià”, perquè “no pots tractar l'altre com si fos una colònia”.

a l'última legislatura de José María Aznar:

—Cada cosa passa a cada moment. També és cert que onze mesos enrere el govern socialista va vetar el debat d'aquesta ILP, que podia haver-se aprovat a la legislatura que ara acaba. El 14 d'octubre del 2010, al·legant motius econòmics, va barrar-li el pas. El reglament de la cambra especifica clarament que l'executiu pot vetar aquelles proposicions de llei que impliquin un increment de crèdit a l'estat. En canvi, hi ha donat el vist-i-plau ara, quinze dies abans de dissoldre les Corts. Ara bé, a diferència dels projectes de llei, que els presenta el govern, les ILP no decauen i es mantenen vives. Pensem que aquesta calia admetre-la a tràmit, tot i les reserves que hi tinguem. Ens hem abstingut perquè això no evitava que tirés endavant.

—Ha generat força debat aquesta ILP, al vostre grup parlamentari?

—Com és obvi, n'hem parlat a bastament, no sols al si del grup parlamentari,

sinó també amb la Generalitat Valenciana, amb el PP de Catalunya... És lògic, perquè es tracta d'un assumpte molt i molt sensible.

—I heu conclòs que, sense els convenis de reciprocitat, no hi haurà ILP.

—És molt convenient, sí. Sense un acord polític entre ambdós governs, no hi pot haver reciprocitat. I sense un acord tècnic que garanteixi el tercer múltiplex, tampoc no n'hi podrà haver.

—Quan parreu d'acord polític entre els governs català i valencià, a quines qüestions us referiu?

—Fonamentalment, les referències a la llengua valenciana. Us parlo com a representant del PP, no en el pla personal: per tant, no opinaré si el valencià és o no és una varietat lingüística del català, si el valencià és al català com el mexicà a l'espanyol. Hi ha coses que són prou clares, però parlem en termes polítics, no lingüístics. També hi ha les denominacions *País Valencià* i *Països Catalans*...

—Si TV3 s'hi continua referint, serà impossible de sintonitzar-la al sud del Sènia?

—Jo no sóc qui per a decidir-ho. Sí que us dic que el bon polític és qui aconsegueix de dur endavant allò que considera positiu per als ciutadans. “Això convé? Sí? Doncs he de fer-ho possible.” La vida és pacte i transacció, tu has de ponderar els costos i els beneficis. Per tal d'arribar a un pacte, totes dues parts han de ser capaces de cedir: “Allò que cedeixo compensa allò que hi guanyo?” Ho han de valorar cadascuna de les parts.

—O siga que la recepció de TV3 implicaria canviar-ne el llibre d'estil.

—Sabeu positivament què pensa una part de la societat valenciana al voltant dels Països Catalans i del fet que la llengua es faci servir com una eina pancatalanista. Si tu elimines això i respectes l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana... És com si hom digués “la regió catalana” per comptes de “Catalunya”. Només cal una mica de respecte.

—Sou optimista sobre el fet que s'arribe a un acord, malgrat tot?

—Sí que ho sóc. Els polítics hem de ser capaços de prendre decisions en benefici de l'interès general. Ara, cal tenir bona voluntat i lleialtat mútua. I recordo que el tripartit no en va mostrar quan va tancar Canal 9 i no tot d'emissores il-

legals o *alegals*... Si hi ha bona voluntat, doncs, hi haurà acord. Si hi ha acord polític, hi haurà conveni. Un conveni recollit a la llei de l'àudio-visual aprovada per tots els grups a excepció del PP, que en vam ser marginats. O és que allò que era vàlid ara fa un any, en aprovar-se la llei de la comunicació àudio-visual, no ho és ara?

En segon lloc, la televisió sense fronteres no ho ha de ser només per raons lingüístiques i/o culturals, sinó també per raons econòmiques i/o socials. La Comunitat Valenciana pot tenir interès a fer acords amb comunitats limítrofes com ara Múrcia o Castella-la Manxa, i ha de ser legítim.

I, per últim, com ja us he dit, hi ha el tema de la llengua: la ILP afecta la llengua catalana, basca i gallega, sense esmentar la valenciana, que presenta una identitat pròpia.

—Entenc que la ILP serà esmenada a fons.

—La ILP estableix que no cal un conveni, sinó que el senyal de les diverses televisions s'estendrà per imperatiu legal. Nosaltres no tenim inconvenient que el senyal hi arribi, però sempre que s'estableixin els convenis de reciprocitat corresponents. És una qüestió com la del sexe dels àngels: si no hi ha acord, no hi ha acord. És una discussió nominalista. És possible l'acord perquè l'acord és necessari, i a més els actuals governs de la Generalitat catalana i valenciana tenen la intenció d'arribar a aquest acord. Però cada part haurà de cedir una mica, com us he dit. A la fi, el cost del pacte compensarà el benefici. Allò que és normal sempre s'acaba imposant.

—Què diríeu a qui pensa que una majoria absoluta del PP complicarà l'aprovació final de la ILP?

—Que tenen una percepció esbiaixada de la realitat. La situació econòmica del país —i ara parlo d'Espanya— és tan greu que la col·laboració de Catalunya és del tot indispensable, perquè representa el 20% del PIB, com també ho són les comunitats madrilenya i valenciana. Ateses les circumstàncies, hem d'unir esforços, no ens podem permetre que unes altres qüestions impedeixin la col·laboració. Si el problema és la televisió sense fronteres, som-hi! Artur Mas i Alberto Fabra, seieu i parlem-ne.

—Sou molt favorable a l'entesa.

—Sí, perquè la situació present perjudica tothom i és antinatural. Així i tot, cal demanar respecte i no tractar l'altre com si fos una colònia. Dieu que és la llengua catalana i que és el País Valencià. Perfecte. Però us costa molt d'acceptar que l'Estatut valencià parli del valencià i de la Comunitat Valenciana? Vós mateix. No sé si m'explico...

—O siga que caldran canvis a la toponímia, vaja.

—Això ha de formar part del pacte. Per a uns, el valencià és la varietat dialectal del català a València. Però la majoria de valencians i l'Estatut d'Autonomia afirmen que la llengua oficial és el valencià. Si es respecta això es facilitarà l'acord. Si parlem de democràcia, qui té uns sentiments minoritaris ha de respectar qui els té majoritaris. Esquerra Republicana té tot el dret a dir allò que li vingui de

gust... Però 0,3%! I el PP valencià, dient tot allò que diu, majoria absoluta rere majoria absoluta. I a les Balears, el PP amb majoria absoluta en diu *català*. No hi ha problema. Només dic que la Generalitat Valenciana té dret a exigir respecte. Tinc clar que els actuals governs català i valencià faran de la necessitat virtut i que a la propera legislatura [espanyola] s'arribarà a un acord, amb un conveni que respecti els trets identitaris valencians. Pel que fa a la ILP, no s'ha de cenyir només als territoris que comparteixen una llengua, sinó als territoris veïns. La Comunitat Valenciana vol tenir l'ocasió, si s'escaigués, d'establir convenis de reciprocitat amb unes altres comunitats. No crec que la diversitat d'opinions faci impossible l'acord. Així doncs, durant la propera legislatura, en base a aquests principis, hi haurà un acord.